

Erklæring

Efter en tur til Oslo fortalte Faye mig at tyskerne ville ha ham med sig til Mariestyreets kontor for å finne en tegning av Reimers som manglet. Faye hadde proteseret mot dette, og han sa at resultatet var at han slap å gjøre det.

4/11-46.

Sign. Aagot Faye.

På anmodning kan jeg bekrefte at Disponent Faye i begynnelsen av krigen fortalte mig at lensmannsbetjent Lersbryggen hadde telefonert til ham i forbindelse med at lensmann Fröland hadde fått avsked, og spurt ham om han kunne få arbeide på verftet, eller om Faye kunne skaffe ham noe annet å gjøre. Faye fortalte videre at han hadde sakt til Lersbryggen at han måtte se å forsette i stillingen, så en av de gamle blev igjen så man hadde en på lensmannskontoret som man kunne stole på.

11/2-47

Lyn. Plev Ramst

På anmodning kan jeg bekrefte at jeg var på verftet samtidig med at der var Veritas inspeksjon på Torpedofangbåten som var under bygging. Jeg stod og så på hvordan Veritas representanten var overalt og var uhyre nøie med at alt arbeide skulde være så førsteklasset.

Jeg gjorde mine refleksjoner over hans nidkjerhet med arbeidene for tyskerne og jeg uttalte også senere min forbauselse derover til Faye.

1/2-47.

Sign: Olev Remat

På anmodning kan jeg bekrefte at jeg flere gange talte med arbeiderne på skyteskivene og at disse da jevlig beklaget sig sterkt over at det var så altfor snaut med trematerialer til byggingen.

Arbeiderne kunne på denne måten, sa de, ikke få den fulle nytte av akkordene. De måtte foruten at de var på vedhugst også svært ofte skifte arbeide på mangel av trematerialer.

Jeg var jo bekjendt med at Faye hadde liggende på Lillestrømmen til øieblikkelig disposisjon, store partier med passende planker så for mig var det jo klart at Faye på denne måten meget effektiv saboterte tyskerarbeide.

Jeg kom også tilfeldig i forbindelse med skogeiere som kunne ha leveret planker til Soon Slip og Baatbyggeri, men som opplyste om at dette firma var der ingen mening i å levere til da det betalte så dårligt og på alle måter søkte å trykke prisen.

Faye bad mig om i distriktene ved Lillehammer å spørre efter planker men han gjorde mig uttrykkelig oppmerksom på at han ikke kunne betale mere end så og så, og han oppgav da en pris som jeg ikke nu husker, men det var ganske meget unner de priser som da betaltes.

Jeg var helt klar over at Faye ikke ønsket materialer men at forespørselen var proforma som han måtte ha en eller annen grunn for.

1/2-47.

Sign: Olav Hamst

På anmodning kan jeg bekrefte at Disponent Faye sommeren 1944 viste mig et illegalt brev han havde fått fra Sverige. Her stod det at han efter frigjøringen vilde bli arrestert og hans saker gransket. Men efter brevskriverens gode kjendskap til Faye's holdning kunde han ta dette med ro.

22/1-47.

Sign. Olav Aamot.

6.11

På foranledning kan jeg bekrefte følgende:

I forbindelse med at Disponent Faye engang besøkte Lillestrømmen talte han med mig om å bygge et tørkeanlegg. Jeg forstod på Faye at han var meget betenkt og at hans standpunkt fremdeles var at han var engstelig for da å gjøre noe med Lillestrømmen.

Han hentydet også til at han var unner et sterkt press. Først senere blev jeg mere klar over den serstilling tyskerne ved tvang hadde satt Faye og hans verft i. Faye sa tilslutt jeg skal skrive til Dem derom.

Videre kan jeg bekrefte at da all trelasten for tyskerne blev saboteret, så bruket lå der som ute av drift, fikk jeg en henvendelse om å leie anlegget ut til fremstilling av generatorknott. Jeg varslott Faye om dette. Faye spurgte da om der kunne tjenes noe derpå. Ja svært godt svarte jeg. Faye sa da. Ikke tale om og dette var jeg enig i og jeg var fornøiet med at jeg også fikk denne avgjørelsen av Faye.

Videre kan jeg bekrefte at Faye sa til mig hvordan de tyske materialene måtte skjæres for å bli brukbart til treskibsbygging, men at dette skulle jeg ikke bry mig om, men la tømmeret skjære så vi fikk mest muligt ut av stokken til vanlig handelsvare.

Oslo den 4 februar 1947

Sign. H. Odeby

Erklæring

Jeg så på da Gjølstad gård blev omringet av en tysk patrulje og Johan Faye som kom ut på gårdsplassen blev da arresteret av lederen av patruljen. Da lederen trakk revolveren og stakk den inn mellom ribbene på Faye og tyske soldater omringet ham med geværene i skadstilling viste Faye ikke noen tegn til angst. Tyskerne opptrådte meget truende og Faye var sint og meget bestemt. Da lederen tok tak i Faye's skulder tok Faye kraftig bort tyskerens hånd og børstet rolig trøleermet efter tyskerens grep. Faye blev da med makt brakt inn i huset.

Grunnen til arrestasjonen var sikkert at Faye dagen før klarte å få narret bort fra gården 2 tyskere som kom for å foreta husundersøkelse. På denne måten fik vi tid på oss til å ta våre disposisjoner og gjemme bort i skogen en radio og ordne op med et annet ulovligt anlegg.

Hvad der senere foregik vet jeg ikke da unnar alt spektakkelet med Faye fik jeg stukket mig undav og kom mig bort fra gården. Oppe fra skogen så jeg hvordan huset blev omringet og maskingeværer stillet opp. Jeg så også at der senere kom lastebiler med tyske soldater til gården. Jeg anslår den tyske styrke til henimot 100 mann, inklusiv de vævile og militære fra Gestapo som kom fra Oslo.

Jeg kom den neste morgen forsiktig tilbake til gården og merkelig nok var Faye da tilstede. Jeg fik da høre at Faye ved sin åndsnerverelse og snerrådighet hadde klart å dupere og narre tyskerne.

6/9-46.

Sign: Olav Rasmussen

På oppfordring kan jeg bekræfte følgende:

Sammen med rørlegger Johnsen oppsøkte jeg disp. Faye og forespurte om han kunne skaffe mig arbeide, da jeg var tvangsrecv. til tyskerar i Larvik. Hr. Faye meddelte da at det ikke var større behov for mere hjelp. Men da han av vor samtale forstod min tvangssituasjon, blev jeg alligevel ansatt for å få ~~den~~ beskyttelse som verftet ga mig. Jeg hadde full anledning til å ta permissjon ifra arbeide, men hr. Faye satte som betingelse å bli varslet på forhånd. Jeg har personlig inntrykk av at tyskerne var meget strenge på dette område. Jeg har tidligere været recv. til tvangsarbeide i Larvik under org. Todt. Har ved flere anledninger forklaret hr. Faye, hvor meget bedre jeg hadde det i Soon enn i Larvik under Tysk befal, som nærmest måtte kalles tortur.

Efter ca. 1 1/3 års arbeide hos Faye kunde jeg igjen begynne hos min virkelige arb. giver Gunnerius Pettersen, Oslo, takket være venlighet overfor mig ifra hr. Faye. Som en ekstra venlighet lot hr. Faye mig som arbeider på verftet fortsatt, da jeg da beholdt mine ekstra rasjoner, og uten risiko for å bli recv. på nytt av tyske myndigheter. Personlig har jeg bare det bedste å si om hr. Faye, han har altid været meget behagelig overfor mig, og jeg var ganske sikkert ikke av de bedste arbeidere i hurtighet eller dygtighet.

Oslo 4/5-47.

Sing. Ivar Gundersby
c/o. Gunnerius Pettersen, Oslo
Telefon 42 08 40

Jeg bekrefter herved at Verftseier Johan Faye har vist mig en skrivelse fra det tyske politi i hvilket brevet gjør ham med sit liv ansvarlig for at arbeiderne blir i sine stillinger på verftet og at Faye også umor samme ansvar står for verftets drift

19/5-46.

Lig: Hvar Ramst.

På anmodning kan jeg bekrefte at disponent Faye i krigens første år til mig gav besked om at Ødebys Listefabrik A/S skulde selge mindst mulig til tyskerne, hvad der også blev gjort og hvad salget også utviser.

Med hensyn til det tømmer som blev innkjøpt for Lillestrømmen for Faye's regning og delvis bearbejdet der nevnte Faye gjentagne gange til mig at det måtte undras tyskerne og at Ødebys Listefabrik kunne få disponere det efter krigen så fabrikken da havde tør fin last til bruk. Trelasten kunde Ødebys Listefabrik få kjøpt tilbake for Faye's direkte utlegg og betalingen finne sted terminvis.

Jeg har aldrig hørt Faye tale noe godt om tyskerne, men jeg merket helt fra den første tid av krigen at Faye følte sig trykket og plaget.

Oslo den 5 desember 1946

Sign. Kjartan Foss.

Avskrift

På anmodning kan jeg bekrefte at sommeren 1944 på Charlottenberg mottok rapport om Johan Faye - Soon Slip og Båtbyggeri. Hovedinnholdet av rapporten gikk såvidt jeg erindrer ut på at Faye drev vidstrakt sabotasje mot tyskerne og at han bl. a. hadde unddratt ca. 300,000,- kr. som sto på dekkkonto i bank i Oslo. Disse penger skulle stilles til myndigheternes disposisjon ved frigjøringen. Likeledes ble det nevnt at tømmerbeholdningen ved Lilleström bruk var undratt tyskerne.

Det var også nevent en mann ved navn Tatche men hvilken stilling han hadde i denne affære erindrer jeg ikke nu. Sundre fortalte at rapporten skulde ha vært avgitt tidligere men da han ikke hadde stolt på de vanlige kurerer ba han meg ta den direkte. Det var rent tilfeldig at Sundre traff mig. Rapporten bel gitt muntlig, men jeg ba om å få den skriftlig da jeg ikke turde la de detaljer den inneholdt bare bero på hukommelsen. Den skriftlige rapport ble av meg neste dag levert til Retskontoret i Stockholm.

Georg Kvarne (sign)

Landsleder f. org.

Löitnant

telf. 42 68 80 linje 262.

Karl Johans gate 45.

Herr Høiesteretsadvokat Finn Erichsen
Pilestredet 10, Oslo

Ad. Johan Faye - Soon Slip og Baatbyggeri

Efter anmodning av herr Sundre skal jeg få lov til at fremkomme med nedenstående redegjørelse:

O. R. sagfører Bernhard Lindvik og jeg hadde Kontorfellesskap f 1937 og inntil hans død i 1942.

Jeg husker meget godt at han sommeren 1940 fortalte meg at det hadde vært meningen, før tyskerne kom, å bygge en rekke motortorpedobåter ved Soon Slip og Baatbyggeri. Hvis jeg ikke erindreer feil så skulle noen bygges for engelsk og noen for norsk regning. Han sa at det var et temmelig omfattende byggeprogram, som omfattet noe omkring 10 båter om året.

Da han fortalte mig dette var han meget ivrig og sa at det for enhver pris måtte hindres at dette ble utnyttet av tyskerne og at de skulde få anledning til å fullføre det planlagte program. Jeg husker at han tumlet med alle mulige planer i den anledning uten at jeg dog husker hvad disse planer gikk ut på. Da han var temmelig impulsiv og full av ideer og planer festet jeg mig ikke noe større ved disse og jeg kan ikke uttale meg om hvorvidt de resulterte i noe.

Dette er desverre alt som jeg kan uttale meg om i saken.

Erbødigst

Reidar Soot (sign).

Avskrift

Gjölstad gård, Rakkestad 9 juni 1947.

På anmodning kan jeg bekrefte følgende:

Under krigen fortalte jeg Disponent Faye at jeg hadde vanskeligheter med å skaffe brennstoff til mine traktorer. Disponent Faye uttalte da at han skulle skaffe mig noen fat med dieselolje som han skulle lure vekk fra Soon Verft's tyske rasjoner som de der ellers brukte til kjøring av motorene på båtene. Han skaffet mig fire fat dieselolje.

Sing. Halvvar Arnesen

På foranledning kan jeg i følgende erklæring:

Like fra den skolepliktige alder har jeg vært en god venn av Disponent Faye's søn Fenrik Johan Faye og jeg har stadig og også under krigen vanket i herr Faye's hjem.

Det var derfor helt naturlig at jeg henvendte mig til ham for å spørre ham om den beskyttelse verftet kunne gi mig for å kunne gå klar tvangsutskrivning til tyskerne.

Faye erklærte sig straks villig hertil, men han sa at ~~Når~~ i öieblikket er det meget vanskelig og der er ingen på verftet jeg kan stole på. Faye fortalte mig da at han søkte at få folkene mest mulig beskeftiget med norsk arbeide (vedhugst) og da dette var meg mere slittsomt end arbeide på verftet, så var folkene klar til å falle ham i ryggen. Og dette inntrykk fikk jeg også under min tid på verftet.

Jeg fikk besked om at som stillingen var så måtte jeg arbeide på verftet. Jeg fikk uttrykkelig instruks om at når jeg ble borte fra arbeide og da hvor lenge så måtte Faye holdes unnerreettett derom. Her var Faye meget nøie og jeg fikk også en skrape av ham fordi jeg engang ble borte uten at han var varslett derom. At jeg var borte det meste av tiden og i langeperioder hadde Faye intet å bemerke til.

Jeg ble satt til arbeide på flåtene. Her var akkordene så romslige at tiltrods for fravær fra arbeide og at man måtte ta det med ro for å spare på materialene så tjente arbeiderne så pass at de ikke led noen nød. Der var jo også adgang til å gå på skogsarbeide når der manglet materialer. En sjauer på flåtearbeide kunne således ha tjent betydelig mere end verftes fagarbeidere om de var blitt sluppett til med nokk materialer, og arbeiderne klaget jevnlig på at de ikke fikk nytte ut de gode akkordene.

Da jeg var fullt bekjendt med de store trelastlagre Faye hadde stukkett tilside på Lillestrømmen forstod jeg at det var med vilje. Faye søkte å regulere arbeidet på flåtene til det mindst mulige. Trandum den 21/5-47.

Sign. Tove Bjerkan

Fenrik i Oppklaringsesk.

Avskrift

Oslo den 20-4-1947.

Erklæring

På forespørsel kan jeg bekrefte følgende:

Som patient hos oss og som ven av min far hadde vi under krigen temmelig ofte besøk av verftseier Faye. Vi kom som naturlig var til å snakke om krigen og mit inntrykk av hr. Faye var at han var i sterk opposisjon til N. S. Jeg spurte ham om han var villig til å støtte vår sak økonomisk. Han erklarte sig straks villig og jeg har tilsammen mottatt av ham ca. kr. 10,000,-

Sign. B. Bühring Andersen

På foranledning kan jeg bekrefte at Disponent Faye under krigen meddelte mig at tyskerne forlangte verftet sterkt utvidet, og at de ønsket oppført en ny stor byggehall. Faye meddelte at han blandt annet var blitt pålagt å bestille den nødvendige elek. ledning. I den anledning ble det gjennom Vestby Elektrisitetsverk av ham bestilt et større parti elek. materiell. Ondren ble av mig noteret i et møte jeg hadde med Faye. Faye sa da omtrent følgende: Kommer sakene så får De se at benytte det bedst mulig til bedre formål. Ved tysk inngripen ble der skaffet en betydelig større hovedkabel fra transformatoren og ned til verftet. Faye uttalte da at denne kabel får vi se at stikke tilside, og kabelen ble ikke monteret. Faye underrettet mig om at tyskerne forlangte at der skulle settes opp en betydelig større transformator så der kunne lveres verftet mere elek. kraft. Her til svarte jeg. Det har vi ikke og det kan vi heller ikke skaffe. Hertil svarte Faye at det var All Right. Da rasjoneringen kom og strømmen skulle avstenges til bestemte tider av døgnet sa Faye til mig. Vi hører ind under de bedrifter som strømmen ikke skal stenges av for, men gjør ingen forskjell for oss og steng av efter Deres program.

Den 9 april 1940 var Faye, ved at han beherskett det tyske sprog mig behjelpelig med å få frigitt min bil som var tatt av de tyske tropper, idet han bevidnet at bilen tilhørte Elektrisitetsverket og at den var nødvendig for verkets drift. Videre kan jeg bevidne at herr Faye samme dag fikk løslatt fra tyskerne en beruset manr ved navn Larsen som laget bråk i gaten. Faye fikk anbrakt Larsen i min bil og vi to sammen med to tyskere kjørte Larsen til Hölen hvor han ble overleveret til lensmann Fröland.

Boon den 10/1-47.

Sign. O. Heie.

Undertegnede var oppført sammen med Johan Faye på den jössinglist som var oppsatt i anledning " fylkesfører " Holm's besök i Saaner. En av oss var underhånden blitt bekjent med listen og at vi vill bli kommanderet til å avgi måte for der å besvare og ta standpunkt til endel politiske spørsmål som Holm ville fremkomme med.

Undertegnede Kjörsvik og Heie varslett Faye og der ble ordnet med et möte hos Faye. Efterat ha dröftet situasjonen fandt vi at den riktigste måte var samlett å ta avstand fra Holms henvendelse og også samlett å nekte å underskrive noesomhelst. Om situasjonen krevet at en av oss kom til å före ordet for samtloge ble vi enig om at Faye da skulle være vor talsmann overfor Holm. Faye uttalte da at han ikke kom til at opptre utfordrende overfor Holm, men alligevel helt bestemt, og alle var vi enige om at vi tok konsekvensene ved ikke å fire en tomme.

Det sier sig selv at vi stolte på Faye som vor mann, og at vi ment at han som vor talsmann i tilfelle ville være bestemt overfor Holm og helt tydelig ville så fra at vi absolutt tok avstand fra Holm og det program han forfektet.

Oktober 1946.

Sign. av..

Hans Vinæs
Kjöpmann

G. Thorönes
Gårdbruker og Fenrik

Lars Kjörsvik
Sogneprest.

Klaus Ek.
Gårdbruker

H. Heie
Driftsbestyrer.

Randem i Vestby den 9 januar 1947.

På anmodning kan jeg bekrefte følgende:

Kristian Helle og jeg var engang med Faye og beså sagbruket på Lillestrømmen. Faye fortalte at tyskerne hadde tatt bruket for at det utelukkende skulle levere til Wehrmacht. Vi stod da sammen med bestyrer Ödeby og Faye holdt på at tyskerne ikke skulle få en planke. Faye uttalte da til Ödeby at der måtte settes alt inn på å lure tyskerne. Faye har ved flere senere anledninger kommet med bemerkninger til mig om at han fremdeles klarte å la bli å levere materialer til tyskerne. Jeg har forsått på Faye at tyskerne hadde helt hånd over hans bedrift. Jeg har aldri merket på Faye at han skulde være tysk eller N. S. venlig, men tvertiomt.

Sign. J. B. Mörk.

I årene før krigen hadde jeg stadig forbindelse med disponent Faye og jeg fikk derved et innblikk i hvordan verftet i Soon jevnt fikk mere og mere at gjøre. Således fikk jeg i 1937 eller 1938 flere oppdrag av Faye på motormontajer på en rekke nybygg. Når jeg fikk disse montajearbeider så var det fordi verftet med sine egne monterer ikke rakk å få arbeidene utført i rimelig tid.

Jeg hadde til en vis grad Fayes fortrolighet, og da verftet ble tatt av tyskerne henvendte Faye sig til mig i 1940 for å få lavet rorene til noen motorbåter som ble bygget til tyskerne. Faye lot meg forstå at der skulle gjøres Miks-maks med rorene, således at deres styrke gikk ned til omtrent 1/3 part. Arbeide ble av mig utført overenstemmende hermed. Sabotajen ble skjult så det var meget vanskeilgt å bli oppmerksom på den. Endel av rorene ble leveret til Ing. Bjarne Aas i Fredriksstad som ble oppmerksom på at rorene var for svake og hvordan denne sabotaje var skjult. Jeg måtte derfor med Faye reise til Fredriksstad og Aas lavet svært meget bråk og holdt på at rorene skulle, som han hadde villet, være forarbeidet hos ham, så hadde det været så meget bedre arbeide. Såvidt jeg erindrer så var det Ing. Aas som hadde tegnet båten for tyskerne og for rorene var der lavet en spesialtegning.

På mine samtaler med Faye under krigen så forstod jeg at tyskerne presset og tvang ham volsomt, og det var ofte han hadde problemer som hørte fanden til, som han sa. Faye sa flere gange til mig at han gikk med hode under armen. Var det ikke det at Faye var så alvorlig når han sa det, kunde jeg ha trod at han spøkte, men jeg var ikke i tvil om at Faye ville gi uttrykk for at det var livet tyskerne truet ham med. Første gang Faye sa dette var i slutten av 1940.

Jeg husker at da jeg var nede på verftet engang og stod sammen med Faye ved siden av den store båten som var under bygging at en representant for Veritas da besiktiget båten. Der ble da av Veritas pålagt efter Veritas anvisning, at foreta noen forsterkninger i hele skrogets lengde og som jeg forstod ikke stod på de tyske tegninger Fayes bemerkning til mig da. Det er da følt at man ikke skal ha nokk med at stri imot tyskerne, hvad har Veritas med å pålegge oss forbedringer som tyskerne ikke har forlangt eller vil forlange.

Engang senere stod jeg med Faye på det nettopp lagte dekk på den samme båten og så sa Faye. Svedsrud jeg skal før selv gå i luften med denne båten før tyskerne får den, men her på verftet er der ikke en kat jeg kan stole på.

Hölen den 3/12-46.

Sign. Kr. Svendsrud.

På foranledning kan jeg bekrefte følgende:

Da tyskerne gjorde landgang på bryggen i Soon, tidlig om morgenen den 9 april 1940 var lasten som D/S Oscarsborg kom med aftenen før brakt inn i lagerskuret på bryggen. Skuret var låst.

Adgangen til lagerskuret ble straks sperrett av tyske vakter, og jeg fikk ikke adgang dertil. Den 10 april om formiddagen varslet Faye mig da jeg traf ham i den åpne passagen øverst ved bryggen at han så at tyskerne drog varer ut av skuret og forsynte sig av hermetik og kålhoder som var lagret i skuret. Faye meddelte mi at han med engang hadde oppsøkt den tyske befalshavende og protesterett imot tyskernes fremferd. Befalshavende gav da tilladelse til at varemottagerne kunne få hente sine varer, men det måtte øieblikkelig hentes. Jeg ordnet da med øieblikkelig å få varene hentet.

Ombord i D/S Oscarsborg var der en trise og en opvarningspike, dem hadde sin garderobe i sine lugarer ombord, desuten hadde trisen for egen regning div. öl, selters og brus for servering ombord. Da Oscarsborg ble beslaglagt ble trisen og piken av tyskerne nektet at gå ombord og hente sine eiendele, dem kunne heller ikke gjøre sig foratåelig likeoverfor tyskerne. Trisen og piken henvendte sig til Faye og bad ham hjelpe dem. Faye henvendte sig til den tyske vakthavende offiser på bryggen og fikk de ved Fayes hjelp lov til å gå ombord og hente sine eiendele. Trisen og piken fikk hjelp av endel Soonsboere til å bære iland sine eiendele, og umiddelbart efter gikk båten med tysk kommando ombord.

Sign. Carl H. Johansen
ekspeditör.

Norges Statsbaner
Oslo Distrikt

Saaner den 2/1-47.

På anmodning kan jeg bekrefte følgende:

Når varer ble adresseret til Soon Verft over Aas stasjon og vi da varslett Faye derom viste han aldri noen interesse for å få varene fortrest mulig frem, og Faye kom flere gange med uttalelser om at varene skulle sendes over Aas stasjon.

Jeg husker spesielt engang der kom et parti med lange rør og en annen gang noen motorer til Aas stasjon som Aas stasjon flere gange ~~purre~~ gjennom Saaner stasjon purrett om at godset måtte bli hentet at Faye bemerket. Jeg kan jo få sakene videreeksperderet til Saaner stasjon, men la dem bare bli liggende på Aas stasjon. Om jeg ikke husker feil, så ble disse varer på denne måten liggende på Aas stasjon i flere uker.

Sign. F. Sandberg
Stasjonsmester .

Erklæring

Jeg bekrefter at Disponent Faye i sin tid var meget imot at utvide Ödebys Listefabrik ved at kjøpe eiendommen på Lillestrømmen.

Jeg kan videre bekrefte at Faye bestemt forlangte at det ikke måtte frengå av Soon Slip og Baatbyggeris bøker at bedriften hadde noget lager av trelast på Lillestrømmen, da det var hans mening at dette lager først skulle benyttes efter krigens slut. Det samme forlangte de stillet han med hensyn til det lager av jernplater bedriften hadde liggende på Vulkan.

Jeg kan videre bekrefte at Faye under mine samtaler med ham under hele krigen gav uttrykk for en meget sterk fiendtlig innstilling over for Nasjonal Samling.

Oslo, den 2 janaur 1947.

Sign R. Kornstad.

Avskrift

Herr Disponent Johan Faye
Hölen

På anmodning kan jeg bekrefte at da jeg fikk gjentatte henvendelser fra privatpersoner om å bygge barakker for tyskerne på tomten i Maridalsveien telefonerte jeg til Faye om dette. Faye uttalte med engang at dette måtte vi ikke innlate oss på og dette var også helt ut mit syn. Faye spurte da hvad vore arbeidere var lønnet med , og da jeg opplyste herom sa Faye at skulle pågangen bli for stor, så skulle jeg også svare at der betaltes så høie lønninger til ulærte folk for å bygge barakker at det bare av denne grunn var helt utelukkett at der kunne bygges barakker når vore fagfolk arbeidet efter inngåtte tariff-lønninger. Senere hadde jeg ikke mere behov for å henvende mig til Faye om denna sak da jeg fikk avverget barakkebyggingen . I en noe senere ~~samtale~~ samtale med Faye sa han blandt annet De kom vel klar barakkebyggingen. Hvad jeg bekreftet. Jeg kan også bekrefte at i forbindelse med sagen og türkeanlegget på Lilleströmen talte Faye med mig om de gode priser der betaltes for spesialmaterialer til treskibsbyggingen, og vi nu ville ha hatt anledning til å skaffe oss en rekke sådanne kunder for fremtiden. Men Faye sa at dette kan vi absolutt ikke innlate oss på som det er idag, men vi får se at komme tilbake til dette efter krigen. Jeg var helt enig med det standpunkt Faye inntok. Ved bemerkninger Faye kunne la falle forstod jeg at han måtte være utsatt for en sterk pågang fra tyskernes side, og at det gjaldt for Ödebys Listefabrik å bli blandet mindst mulig opp i det. Faye sa engang til mig at jeg måtte ikke feste mig ved at han overfor tyskerne lot det mest mulig gå i hans navn. Dette var for å unngå at der oppstod noen vanskeligheter for Ödebys Listefabrik, og vi måtte absolutt ikke berøre at Lehmkuhl var medeier da hele hans formue var lagt beslag på av N. S. myndighetene.

Oslo den 5 desember 1946.

Sign Hans Ödeby.

Erklæring

Jeg bekrefter herved at jeg flere gange kjørte min far til verftet om natten. Jeg anslår at første gang var det ved nyttårsskifte 1940/41.

Vi kjørte ikke helt frem til verftet men stoppett bilen ved Ole Löes sag. Min far gikk alene til verftet og ble vanligvis borte en halv times tid. Hva han hadde at utrette på verftet uttalte han seg ikke direkte om, men han sa at han hadde noe at ordne. Jeg erindrer at min far når han kom tilbake fra verftet kunne spørre om noen hadde gått forbi eller om noen hadde sett bilen stå der.

12/9-46 .

Sign. Johan Faye d. y.

Stockholm 20 oktober 1947

Avskrift

Höiesteretsadvokaten
Herr Finn Erichsen
Oslo

Konfidentiellt.

Betr. Fayes sak, påminner jag mig att vid en lunch hos Britiska Marineattachéen i Stockholm Kapt. Denham, var närvarande en norsk civilklädd marineofficer som jag tror hedde Jacobsson (norsk marineattaché ?) samt Kapt. J. Hellem tidl. i norske marine i Bergen.

Vi tittade på en fotostatkopia av ett stort fartyg försedd med en mängd mindre båtar i däckverter, vilket vi överenskommo om sannolikt var ett minsvepare-moderfartögg. Vid samme tillfälle visade jag och ritningar jag och erhölet av Faye på fartyg till tyskarna, vilka ritningar vore stämplade med namnet Bjarne Aas. Ovannämnda marineofficer bör kunna bekräfta detta. Hellem blev tyvärr nedskjuten senare på väg till England över Nordsjön.

Högaktningsfullt.

Knud H. Reimers.

Avskrift

Stockholm 20 oktober 1947

Till Høiesteretsadvokaten
Herr Finn Erichsen
Oslo

Konfidentiellt och strängt förtroligt.

Man har anmodat mig lämna en bekreäftelse, som jag härmed översänder till Edér i full förhoppning att den användas på så sätt, att den ej skada undertecknad i Sverige.

Disp. Faye vid Soon Slip og Baatbyggeri i Norge anmodade mig, sedan diskuerat saken, att därest han hade möjlighet tillställa mig ritningar eller upplysningar om de båtar, han evt. kunde tvingas bygga på eget varv, eller hörde omtalas skulle bygges på andra varv för tysk räkning, vidarebefordra dessa upplysningar. Jag erhöll olika ritningar och upplysningar om dimensioner och farter, vilka jag vidarebefordrade intills jag innkallades till 6 månaders militärtjänst vid flygvapnet och bröt förbindelsen, som jag då ansåg olämplig fortsätta (1942).

Att ovanstående är med sanningen överensstämmande bekräftas.

Sign. Knud E. Reimers.

Avskrift.

Stockholm 20 th October 1947

Dear Denham,

You may be astonished about the question, connected with this letter, but I would very much like to have Høiesteretsadvocat Finn Erichsen contact you direct, you will find out about what, before I get in touch with you concerning the matter.

It is concerning what we are talking about in your flat at Riddargatan 1940/41 together with Hellem and others and about drawings etc. I Received from Norway, and which were shown to you, and concerning informations I got and hande over to you, untill 1942, when I due to my military service, did not found it wise to do anything more which could be misunderstand.

Please give your personal opinion about these things, now laying som long back in time, and accept my best thanks.

Yours sincerely

Sign. Knud H. Reimers.

Nokså mange av erklæringene hadde jeg ekstra gjenpart av og de jeg ikke hadde har jeg skrevet av.
Vedlagt sender jeg det. Meget av det omhandler jo små ting, men det hele tilsammen gir jo det riktige bilde av hele saken. Og mange av erklæringene støtter jo gruppens utdagn.

26/7-48

Hilsen

Fug